

Κείμενο Α

Στον ταξιδιώτη που για πρώτη φορά έρχεται στην Ελλάδα, τίποτα δεν κάνει τόση εντύπωση όσο τα γυμνά γκρίζα βουνά που απλώνονται σ' όλη την απεραντοσύνη του ορίζοντα. Αλλά και οι περισσότεροι Έλληνες δεν έχουν καλύτερη εντύπωση για τον τόπο τους, που τον θεωρούν ξερό, άγονο και φτωχό. Η πραγματικότητα είναι όμως διαφορετική κι όποιος θελήσει να δει λίγο πιο προσεκτικά τα πράγματα, με έκπληξη θα μάθει πως το 1/5 της επιφάνειας του ελλαδικού χώρου - ποσοστό όχι χαμηλότερο από αυτό που έχουν πολλές χώρες της Ευρώπης - είναι σκεπασμένο με δάση, αλλά, προπαντός, θ' ανακαλύψει ότι η φαινομενικά φτωχή βλάστηση των βουνών και των λόφων, κρύβει μια από τις πλουσιότερες και πιο ενδιαφέρουσες χλωρίδες της ηπείρου μας. (Ελμουτ Μπάουμαν, *Η ελληνική χλωρίδα στο μύθο, στην τέχνη και στη λογοτεχνία*, απόδοση στα ελληνικά Πέτρος Μπρούσαλης, Ελληνική Εταιρία Προστασίας της Φύσεως, Αθήνα 1993, σ. 10).

Κείμενο Β

1948, ΑΙΓΑΙΟ ΠΕΛΑΓΟΣ, έκδοση Γενικής Γραμματείας Τουρισμού, καλλιτεχνική σύνθεση: Π. Τέτσης

Δραστηριότητα

Ποια χαρακτηριστικά του ελληνικού τοπίου προβάλλονται στη αφίσα (Κείμενο Β) της Γενικής Γραμματείας Τουρισμού το 1948; Ποια αντίληψη για το ελληνικό τοπίο φαίνεται να αναπαράγουν σε σχέση με όσα αναφέρονται στο κείμενο Α;

Ενδεικτική απάντηση

Στην αφίσα της Γενικής Γραμματείας Τουρισμού (1948) κυριαρχεί η εικόνα της θάλασσας, όπως μαρτυρεί και η λεζάντα Αιγαίον Πέλαγος. Στο βάθος φαίνονται γυμνά γκρίζα βουνά πάνω στα οποία είναι σκαρφαλωμένα λευκά σπιτάκια. Βάρκες είτε διαπλέουν το πέλαγος είτε προβάλλονται σε πρώτο πλάνο. Η αφίσα φαίνεται να ανταποκρίνεται περισσότερο στην αντίληψη που διατυπώνεται στο κείμενο Α: Στον ταξιδιώτη που για πρώτη φορά έρχεται στην Ελλάδα, τίποτα δεν κάνει τόση εντύπωση όσο τα γυμνά γκρίζα βουνά που απλώνονται σ' όλη την απεραντοσύνη του ορίζοντα. Αλλά και οι περισσότεροι Έλληνες δεν έχουν καλύτερη εντύπωση για τον τόπο τους, που τον θεωρούν ξερό, άγονο και φτωχό.